ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen — Yıl 11, sayı 20 (140)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı — 19 Kasım 1984

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

İşçiler, köylüler, aydınlar, gençler
Türk-Kürt tüm emekçiler
BİRLEŞİN YENECEKSİNİZ!

MERKEZ KOMİTESİ 3. PLENUMU TOPLANDI

Faşist diktatörlüğe ağır bir darbe indirmek için Özal hükümeti yıkılmalıdır!

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi 3. Plenumu toplandı. Plenum, MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın okuduğu Politik Büro Çalışma Raporu'nu görüştü. Partinin 5. Kongreden bu yana geçeçen bir yıl içindeki çalışmalarını değerlendirdi. Parti örgütsel yapısını iyileştirme sorununa gündeminde özel bir yer verdi.

Plenum, faşist rejimin derin bir bunalım içinde olduğunu, ülkemizin yeni gelişmelere gebe, kritik bir dönemden geçtiğini saptadı.

Düzmece parlamento ve Özal hükümeti, parlamento dışındaki yasal muhalefet partileri, TKP ve öteki sol güçler karşısında, bu bunalımı çözmede bir çare olmamıştır, Özal hükümetinin ekonomik politikası, ekonomik ve sosyal durumları görülmedik ölçüde kötüleşen işçi sınıfından büyük sanayicilere kadar geniş güçlerin artan muhalefetiyle karşılaşıyor. Ekonomik bunalım derinleşiyor. Sendikal hareket faşist diktatörlüğün sendikal yasa ve uygulamalarıyla uzlaşmaz bir çelişki içindedir. Üniversitelerde, akademik yaşamda YÖK uygulamaları genişleyen bir tepki doğuruyor. MHP'li faşist katiller devlet aygıtlarında yetkili görevlere getirilirken, ilerici politik tutuklular üzerindeki işkencelerin sürmesi, yurtsever gençlerin idam edilmesi, düşünce özgürlüğünün zorbaca çiğnenmesi, Kürt halkına karşı ilan edilmemiş bir kırım savaşı sürdürülmesi, demokrasiye geçildiği yalanlarını iyiden iyiye açığa çıkarıyor. Diktatörlük TKP'nin, öteki sol güçlerin savaşımını önleyemiyor. Evren-Özal ikilisine ABD emperyalizmince NATO'nun Güneydoğu kanadında ve Ortadoğu'da verilen saldırgan askersel politik rolün halkımızın ulusal çıkarlarıyla ve bölge halklarının çıkarları ile derinden çeliştiği bugün daha geniş güçlerce görülüyor.

TKP MK 3. Plenumu, Evren-Özal diktatörlüğünün, şimdi, antikomünizmi ve şovenizmi tırmandırarak, tüm demokrasi güçlerine, Kürt halkına yönelik saldırıları, diktatörlük karşıtı güçleri bölme girişimlerini artırarak sıkıştıkları köşeden sıyrılmaya çalıştıklarını vurguladı. TKP'ne karşı başlattıkları yeni terör dalgası bu barış ve demokrasi düşmanı çabaların temel bir bileşenedir.

TKP MK 3. Plenumu, tüm diktatörlük karşıtı güçleri artan saldırılar karşısında kararlı tutum almaya, gerilememeye, güçlerini birleştirmeye, Türk ve Kürt tüm halkımızı iş, ekmek, barış ve özgürlük istemlerini daha gür sesle haykırmaya çağırdı. Parti örgütlerini, güvenlik önlemlerini daha sıkılaştırmak ve halkın günlük savaşımına daha aktif öncülük etmekle görevlendirdi. Sol güçlerin birliğinin sağlanmasının taşıdığı tarihsel önemi vurguladı.

TKP MK 3. Plenumu, halkın ezici çoğunluğunun Özal hükümetinden kurtulmak istediğini dikkate aldı. TKP, Özal hükümetinin yıkılması için, 1988 yılı beklenmeden erken seçimlere gidilmesi için her çabayı göstermenin zorunluğu olduğunu belirtti. TKP, yasal muhalefet partilerinin bugün erken seçim için atacakları her adımı destekleyecek, bu hedefi halkın iş, ekmek, barış ve özgürlük uğrunda aktif eylemleriyle bağlamak için her çabayı gösterecektir. Erken seçimlerin yapılması, hatta Özal hükümetinin yıkılması kendi başına demokrasi getiremez. Ama bu uğurdaki savaşım, eğer halkın politik eyleminin yükselmesine ve diktatörlük karşıtı güçlerin birliğine dayanırsa, faşizmden kurtuluş yolunda ileri bir kazanım getirebilir.

TKP MK 3. Plenumu, ABD emperyalizminin dünya çapında bir nükleer savaş tehlikesine artıran silahlanma yarışını tırmandırma, yeni yeni gerginlik ocakları yaratma girişimlerini mahkum etti, partiyi barış savaşımına daha çok katkıda bulunmakla görevlendirdi. Halkımızı Nikaragua halkıyla dayanışmaya, tüm yurtseverleri ABD ile 1980'de yapılmış olan SİA'nın yenilenmemesi istemini yükseltmeye çağırdı. TKP, Sovyetler Birliği'nin barış ve silahsızlanma politikasını, Ortadoğu sorununun çözümüne ilişkin öneri ve girişimlerini destekliyor.

Arkası sayfa 6'da

Boş çabalar

Başbakan Özal 17 Ekim günü Meclis'de yaptığı bir konuşmada Partimize büyük iftiralar yöneltti, karaçalmaya çalıştı. Ardından 14 Kasım günlü Hürriyet gazetesi, TKP ve YKP Genel Sekreteri arasında bir görüşme yapıldığının 11 Kasım günü açıklanmasını fırsat bilerek partimiz hakkında ilkel iddialar ortaya attı.

Özal gibi, onun iftiralarını kanıtlamaya çalışan Hürriyet gazetesi de, Türkiye Komünist Partisi'nin Mafya şebekeleriyle, Asala adlı örgütle, kendilerinin "bölücü", "vatan haini", "terörist" dedikleri örgütlerle işbirliği yaptığını, "Türkiye'yi yıkmak için" tüm bu örgütleri "biraraya getirdiği"ni söylüyor.

Partimize böylesi ilkel ve kaba iftiralar yöneltenlerin kanıtları nedir? Neye dayanıyorlar? Hiçbir şeye! Yalana, yalnızca yalana ve gene yalana!

Partimizin görüşleri, politikası, eylemleri açıktır, Bizim özümüz ile sözümüz birdir. Bunun en açık kanıtı 64 yıllık tarihimizdir. Bu tarihte vatanın çıkarlarına ters, halktan gizli-kapaklı tek bir faaliyet yoktur. Bunun tersini şimdiye kadar kimse kanıtlayamamıştır. Biz kime karşı savaştığımızı, ne amaçladığımızı, kiminle işbirliği yaptığımızı, kiminle birlikte hangi yoldan yürümek istediğimizi her zaman halkımıza duyurduk, duyuruyoruz.

Bize akıl almaz iftiralar yöneltenlerin sicilinde ise temiz tek bir sayfa bile yoktur. Bunlar CİA ile, terörist MHP ile, Mafya şebekeleriyle, vurguncu ve kaçakçılarla iç içedir.

Arkası sayfa 7'de

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın MK 3. Plenumunu açarken yaptığı konuşmanın tam metnini 4. sayfamızda bulacaksınız.

Düşman saldırıyor, ama zayıf ve moralsizdir

"Demokrasi ye geçiş" manevrası faşist kurumlaşmayı, bu kurumlaşma çabası da demokrasi oyununu bozan etmenler yaratıyor. İşte, Partinin tehlikelerle birlikte olanakların da arttığı saptaması, bu olguyla bağlıdır.

Burada önemli bir nokta da düşmanın yalnızca polisiye saldırıyla yetinmemesi, yeni bir moral savaşına da hazırlanıyor olmasıdır. 1981' de de öyle oldu. Düşmanın Partiye o zaman açtığı moral savaşı, "fiziksel yok etme" hedefiyle sıkı sıkı sıkıya bağlıydı. Şimdi ise planlanan, bu başarılamadığı için , TKP'yi yalıtlamayı, yığınların ve öteki demokrasi güçlerinin gözünde küçük düşürmeyi ve diktatörlük karşıtlarını dağıtmayı amaçlayan bir moral savaşıdır. O nedenle de, bu psikolojik savaşta, TKP'yi Mafya çeteleriyle işbirliği içinde gösterme gibi yeni unsurlar kullanılmakta, Partimizin saygınlığını yıkabilmek için anti - komünist propagandaya bu tür ögeler eklenmektedir.

Biz ne durumdayız: 1981'de dağılan kadroların toparlanması, Partide ideolojik-politik birliğin sağlanması ve bununle eşgiden örgütsel birliğin pekiştirilmesi esastı. Tüm bu alanlarda sağlanan ilerleme 5. Kongre ile güvence altına alındı. Parti artık gelişen ve güçlenen bir partinin görevlerini çizme yoluna girmişti. MK' nin 3. Plenumu da böylesi görevleri öne koydu.

Bizim açımızdan ortaya çıkan yeni bir olgu daha vardır. 5. Kongrede somut olarak işaret ettiğimiz diktatörlük karşıtı güçler, geçen dönemde fiilen ortaya çıkmıştır. Sol güçlerin birlik çabaları somut sonuçlar vermeye başlamıştır. Şimdi sorun, muhalefetin birliğinin sağlanmasıdır. Dahası, MK'nin 1. Plenumunda Partinin saptadığı dört ana savaşım alanında durum, diktatörlüğün zararına, demokrasi güçlerinin yararına gelişmiştir. Partinin buradaki rolü küçümsenemez. Bu, kolay olmadı. Bundan sonra da önde duran hedeflerin hiçbiri kolay elde edilemez.

"Bizim yürüdüğümüz yol, en çetin bunalımın sınavından geçmiştir ve tekrar tekrar en doğru yol olduğu kanıtlanmıştır. Bu yolda daha sağlam, daha kararlı bir biçimde yürümeye devam edeceğiz, yeni yeni devrimci kollar yetiştirerek, onların bu aynı işi, yalnız yerine getirmelerini değil, aynı zamanda bu işi daha doğru sonuçlandırmalarını da başaracağız." (V. I. Lenin, Tüm Yapıtlar, Rusça, c.2, s. 468)

Lenin'in bu sözleri, TKP'nin güç topladığı, öngörülerinin bir bir doğrulandığı, politikasının karşıtları tarafından bile dikkate alınmak durumunda kaldığı, buna karşılık faşist diktatörlüğün yeni bir yoğun saldırısının gündeme geldiği koşullarda toplanan MK'nin 3. Plenum kararlarının özünü çok iyi yansıtıyor.

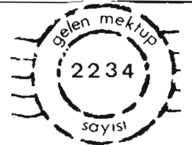
Diktatörlüğün bugünkü saldırısı, köşeye sıkışan, artan sayıda politik ve sosyal güçlerle karşı karşıya kalan, karşıtlarıyla çelişkileri daha da derinleşen, savunmada olan bir rejimin saldırısıdır. 1981' de öyle miydi ? Güçlü konumlardan, halkın gözünde içyüzünün açığa çıkmamışlığından yararlanarak, bizi "yok etmek" için saldırıyordu. Oysa bugün, yokedemediği TKP' yi güçten düşürmek, yalıtlamak için saldırıyor. Bu saldırıyla "TKP yurtdışındadır" yalanını, kendisinin yaymaya çalıştığı bir yalanı bizzat kendisi çürütüyor.

Kutlu yoldaşın MK'nin 3. Plenumunda okuduğu Çalışma Raporunda belirtildiği gibi, bugünkü durumun özgüllüğü, diktatörlüğün kurumlaşma çabalarıyla zayıflamasının içiçe geçmesiyle belirleniyor. Birbirini etkileyen ve birbirinden etkilenen iki yöne sahip olan bu süreçte diktatörlük, "demokrasiye geçiş" manevrasıyla baskı ve terör yöntemlerini aynı anda kullanmak zorundadır. Ama zayıflığını gidermek için başvurduğu bu çelişik yöntemler, sonuçta, rejimi daha da zayıflatıyor.

Bir başka kazanımımız, sürekli saldırı altında çalışmada, parti politikasını sürekli saldırı altında yaşama geçirmede aldığımız yoldur. Kuşkusuz ki burada daha yapılması gereken şey, giderilmesi zorunlu eksiklikler vardır. Ama parti her duruma uygun somut politikalar geliştirmede, partili, her duruma hazır olmada önemli adımlar atmıştır. Komünistler, Partimizin aktif yandaşları, MK üyesi Deniz yoldaşımızın örneğini izlemeye ant içmiştir. Onlar, politik çizgisi sürekli doğrulanan TKP'nin daha da güçlenmesi için hiçbir özveriden kaçınmıyorlar.

Ne ki, düşmanla savaş aynı zamanda kayıp vermekdemektir. Bunu en aza indirmek için, 1981 saldırısından çıkardığımız temel ders, bugün de yaşamsaldır. Bu, parti disiplinine sımsıkı bağlılıktır. Kararların ve direktiflerin tamtamına uygulanması zorunluluğudur. Kayıpları en aza indirmenin anayasası budur. Lenin'in dediği gibi: "Devrimci disiplini, örgütlülüğü ve konspirasyonu güçlendirip geliştirmeden, hükümete karşı savaşım olanaksızdır." (Agy., c.2, s.468).

Komünist
YARIŞMA

daha çok haber... daha çok yazı... parti basınını güçlendir...

Birkaç yanıt ve yeni bir görev

Bu kez, köşemizde, çeşitli mektuplarda ortaklaşa dile getirilen kimi soru ve öneriler üzerinde duracağız.

Önce hemen hemen tüm yarışmacılarımızın ilk yazmaya başladıklarında dile getirdikleri bir istek üzerinde duralım: Atılım'da olsun, radyolarda olsun gönderdiğiniz yazı ve haberlerin -daha iyi olmalarına yönelik- "eleştiri"sine yer ayırmamıza, bunları tek tek alıp değerlendirmemize olanak yoktur. Yayınlarımızın boyutları gözönüne alındığında bunu hepinizin anlayışla karşılayacağınızı biliyoruz. Bu konuda size önerebileceğimiz tek şey, olanaklarınız ölçüsünde basılı organları ve radyoları izleyerek, yayınlarda yer alan yazılarınızda yazı kurullarının yaptığı -eğer varsa- redaksiyonları gözden geçirmeniz ve öteki yarışmacıların yazılarından yararlanmaya çalışmanızdır. Ama şu açık ki, her konuda kaleminizi çekinmeden, rahatlıkla kullanmanız, vermek istediğiniz mesajı ya da haberi olduğu gibi, kendi stiliniz içinde serbestçe iletmeniz için çok değerlidir.

Kimi yarışmacılarımız ise, gönderdikleri yazıların yayınlarda yer alıp almadığını merak ettiklerini, olanaklıysa şu yada bu günde radyolardan kendilerine özel yanıt vermemizi istiyorlar. Bu da olanaksızdır. Bize ulaşan her mektup mutlaka değerlendiriliyor; ya yayınlarda yer buluyor, ya da buralada yankısını gösteriyor. Ancak bu, bir mektup elimize ulaşır ulaşmaz hemen yayına giriyor anlamına gelmiyor. Kimileri daha sonra değerlendirilmek, ilgili konu gündeme geldiğinde ele alınmak üzere bir kenara ayrılıyor. Özellikle parti yaşamının şu ya da bu yanına değinen, deney aktaran mektuplar, eğer ele aldıkları konular gündemimizde duran genel parti sorunlarına oranla ikincil bir önem taşıyorsa, yerel düzeyde kalıyorsa, ileride, konu gündeme geldiğinde değerlendirilmek üzere bekletiliyor. Ama bu tür yazılar şimdi de ilgili organların çalışmalarına yardımcı oluyor.

Arkası sayfa 7'de

TKP-YKP Ortak Açıklaması

Merkez Komitesi Genel Sekreteri Harilaos Florakis yoldaşın yönetimindeki Yunanistan Komünist Partisi delegasyonu ile Merkez Komitesi Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın yönetimindeki Türkiye Komünist Partisi delegasyonu arasında kardeşçe sıcak bir atmosfer içinde geçen bir görüşme yapıldı.

Görüşmede iki ülkedeki durum ve partilerin savaşımı hakkında karşılıklı bilgi verildi ve Yunanistan ile Türkiye arasındaki ilişkilerle ilgili sorunlar ve Kıbrıs sorunu üzerinde duruldu.

YKP ve TKP delegasyonları, kısa bir süre önceki idam infazlarına ve Türk ve Kürt yurtseverlerine verilen idam hükümlerine karşı çıktılar.

Her iki parti Türk ordusunun Kürt halkına karşı uyguladığı terör dalgasını ve Irak topraklarına girerek Kürt halkına ve diğer yurtseverlere karşı terörünü orada da sürdürmesini mahkum ettiler.

Her iki partinin, tüm barış ve demokrasi yanlısı güçleri, Türk ve Kürt yurtseverleri ile dayanışmaya çağırdıklarının belirtildiği ortak açıklama şöyle devam ediyor:

"Her iki parti delegasyonu, günümüzde uluslararası ilişkilerin gerginleşmesinden emperyalizmin, özellikle Amerikan emperyalizminin sorumlu tutulması gerektiğini vurguladılar.

Amerikan orta menzilli roketlerinin Batı Avrupa ülkelerine yerleştirilmesi, insanlığı nükleer bir felakete daha da yakınlaştırıyor.

Cruise roketlerinin Türkiye'ye yerleştirilmesi planları ve İsrail siyonistleriyle Ankara'daki şovenistlerin desteklenmesi ve yüreklendirilmesi sonucu, Doğu Akdeniz bölgesinde emperyalizmin müdahaleciliğini ve askersel varlığını yoğunlaştırması bu bölgede en tehlikeli savaş ocaklarından birini yaratıyor."

Her iki parti, barış harreketinin boy atmaya devam etmesi ve gelecekteki gelişmeleri olumlu yönde daha çok etkilemesi için olanaklı olan her şeyi yapmaya kararlılıklarını belirttiler.

Bu perspektifler çerçevesinde Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin çabaları bir atom savaşı tehlikesini geri çevirmek için önemli bir temel oluşturuyor. Başka devletler, hükümetler, en geniş demokratik çevrelerden kişilerin önerileri ile birlikte bunlar halkların savaşımında önemli silahlardır.

Her iki delegasyon atomsuz bir Balkan yaratmak için gerekli çabaları gerçekleştirmenin zorunluluğunu özellikle belirttiler ve İran'la Irak arasında süren ve yalnızca emperyalizmin ve her iki ülkedeki ve bölgedeki gerici güçlerin işine yarayan savaş karşısında duydukları büyük kaygıyı dile getirdiler.

"YKP ve TKP, siyonizme ve emperyalizme karşı savaşım veren Filistin ve Lübnan halkları ile her zaman dayanışma içindedirler. Siyonizmin, emperyalizmin ve gericiliğin planları, tehdit ve şantajları karşısında Suriye ile dayanışmalarını belirtiler.

Sovyetler Birliği'nin Yakın Doğu bunalımının çözümü için kısa süre önce yaptığı önerileri bu yönde belirleyici önemde bir katkı olarak görürler.

Her iki parti faşizme, ırk ayrımına ve emperyalizme karşı savaşım veren barışı, demokrasiyi, sosyal ilerlemeyi ve sosyalizmi savunan tüm halklarla savaşkan dayanışmalarını açıklarlar."

YKP ve TKP delegasyonları, Yunan - Türk ilişkilerindeki gelişmeleri, özellikle Ege konusunda günümüzde biçimlenmekte olan sorunları ele aldılar.

Her iki parti, Ege'de, iki ülke arasında varmış gibi görünen anlaşmazlıkların çoğunluğunun özünde bu ülkelerin saldırgan NATO paktının üyeleri olmalarından kaynaklandığı konusunda görüş birliğine vardılar.

"Amerikan emperyalistleri Ankara şovenist çevrelerinin provokatif eylemlerini ve kendi kontrolleri altında yüksek düzeyde bir silahlanmayı kışkırtıyor ve destekliyorlar, böylece bu anlaşmazlıkları daha da keskinleştiriyor ve karmaşıklaştırıyorlar. Öyle ki daha sonra iki ülke arasında hakem rolü oynayabilsinler ve ABD ve NATO'nun bölge üzerindeki strajik kontrolünü genişletebilsinler.

Yunanistan ve Türkiye halkları, ülkelerinin, emperyalizmin barışı torpilleyen, bölgedeki diğer ülkeler ve halklarla ilişkileri zehirleyen ve yeni ekonomik yükler getiren tehlikeli ve serüvenci planlarının tuzağına düşmesini istemiyorlar.

Her iki parti de, ülkelerinin NATO ve ABD egemenliğinin boğucu zincirlerinden kurtulmasının, Ege'deki sorunların uluslararası hukuk ve uluslararası uygulamalar temelinde, her ülkenin toprak bütünlüğüne ve ulusal egemenliğine saygı ilkesine göre, barışçı yoldan çözümü için güvenceli bir yol olacağından emindirler. Bunlar, Ege'nin her iki ülke

Arkası sayfa 6'da

TKP MK ÇAĞIRISI

AMERİKALI TERÖRİST NİKARAGUA'DAN ELİNİ ÇEK!

Amerikan emperyalizmi, özgür Nikaragu'ya karşı yeni bir devlet terörizmi uygulamasına geçmek üzeredir. Nikaragua'da demokratik seçimlerin yapılmasından halkın Somoza diktatörlüğüne ve amerikan sultasına karşı savaşımına öncülük eden Sandinist Cephe adaylarına oy vermesinden sonra yoğunlaştırılan işgal hazırlıkları "1983'de Grenada, 1984' de Nikaragua" çığlıklarıyla doruk noktasına ulaştı. 40'ı aşkın Amerikan savaş gemisi Nikaragua'yı denizden ablukaya aldı. Keşan'da, Kars'da, Ipsala'da Türk ordusuyla ortak manevara yapan ABD 82. tümeninden, 101. tümenden "Çevik Kuvvet" birlikleri, bölgedeki sıçrama tahtası Honduras'ta her an Nikaragua'yı işgale hazır tutuluyor. Amerikan casusluk uçakları başkent Managua üzerinde uçarken, ABD savaş bakanı Weinberger "her ihtimale karşı hazırlanıyoruz" diyor, Amerikan birlikleri, donanması, CİA ajanları ve bunların yönetimindeki paralı askerler tek bir operasyon merkezine bağlanıyor. Durum çok ciddidir.

(...)

Yurttaşlar,

Evren-Özal ikilisinin daha birkaç gün önce başarı mesajları gönderdikleri, "her sahada işbirliği"nden dem vurdukları Reagan yönetiminin terörist, iğrenç ve insanlık düşmanı yüzü apaçık ortadadır. Bugün Honduras üzerinden Nikaragua'yı işgale hazırlanan Reagan yönetimi, yarın Türkiye üzerinden Ortadoğu ülkelerine saldırmanın planlarını yapıyor. Ülkemizi, İsrail'in yedeği olarak hazırlamaya çalışıyor. Özgür halkları yutmak isteyen Amerikalı teröristin ülkemizdeki uşakları ise şu anda Kürt halkını kırımdan geçiriyor.

TKP, tarihte ilk kez emperyalizme karşı ulusal kurtuluş bayrağını açan halklardan biri olan halkımızı, tüm yurtsever güçleri, özgürlükten yana olan herkesi, tüm insanları, yiğit Nikaragua halkıyla dayanışmayı yükseltmeye çağırıyor.

Amerikalı terörist! Nikaragua'dan elini çek!

14 Kasım 1984
TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ

TKP MK Genel Sekreteri Kutlu yoldaşın 3. Plenumu Açış Konuşması

Partimizi korumak ve daha güçlendirmek için

Daha sıkı yığın bağları, daha çok özveri, daha yüksek örgütsel ve politik disiplin!

Değerli yoldaşlar,

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi 3. Plenumu'nu açıyorum. Bu plenumumuz son derece önemli konuları ele alacak, tartışacak ve karara varacaktır. Ülkemiz, tarihinin en çalkantılı dönemlerinden birini yaşıyor. Böylesi dönemlerde alınan ve o gün basit gibi görünen kimi kararlar, tutumlar özünde geleceği etkileyecek önemde ve nitelikte kararlar olabilir. O nedenle soğukkanlı bir analizle gelişmelerin özüne daha fazla inmek ve cesurca tutum belirleyen kararlar almak gerekiyor.

Öte yandan MK Plenumumuzun toplantısı önemli yıldönümlerine de rastlıyor. Biliyorsunuz, Parti Başkanımız Bilen yoldaşımızın ölümünün birinci yıldönümüdür. Partimizin eski 1. Sekreteri Yakup Demir yoldaşımızın da ölümünün onuncu yıldönümüdür. MK üyemiz Deniz yoldaşımızın da ölümünün ikinci yıldönümüdür. Onlar partimizin gelişmesi ve güçlenmesi için yaşamlarını Partiye verdiler. Onların savaşımı bize ışık tutuyor. Onları saygıyla anıyoruz.

Ve nihayet 5. Kongremizin de birinci yılı doluyor.

Yoldaşlar,

Türkiye pek çok nedenle dünyanın dikkatlerinin üzerinde toplandığı bir ülke konumuna geldi dersek durumu abartmış olmayız. ABD'nin yaşamsal çıkar bölgesi ilan ettiği bölgemizde, Türkiye tam bir gerginlik ocağı durumundadır. Ülkemiz, komşuları için bir tehdit ve huzursuzluk kaynağı olmaktadır.

Bu durumun suçlusu elbette halkımız değildir. ABD emperyalizmi ve onun yerli işbirlikçileridir.

ABD emperyalizmine böylesi onur kırıcı, kölece bağımlı hangi ülke gösterilebilir ki, orada istikrar olsun? Olamaz. Öte yandan Reagan politikasının ana ögesi destabilizasyon taktiğine dayanıyor. Yani her tür ayrılıkları kışkırtarak ülkelerde kaos, anarşi yaratmak ve bundan yararlanarak o ülkeleri elde tutmak. İşte son örneği: ABD emperyalizmine karşı ülkesinin bağımsızlığına titizlenen, bağlantısızlık politikası uygulayan bir ulusal lider, İndra Gandhi alçakça öldürüldü. Gandhi, daha çok önceden Hindistan'daki ayrılıkçılığı körükleyenin, ülkesine komplo hazırlayanın ABD ve CİA olduğunu açıklamıştı. Ne yazık ki, sözlerini kendi yaşamını yitirmekle doğruladı.

ABD, 12 Eylül öncesinde ülkemizde de gerçekleştirdiği bu politikayı etkin biçimde Ortadoğu'da, bölgemizde uygulamak istiyor. Amerikan emperyalizmi adım adım, bir avuç vatan düşmanının eliyle içimize girdi. Şimdi ülkemizi, bölgede saldırgan, tehdit edici, istikrarsızlık unsuru bir güç, her zaman söylediğimiz gibi, bir jandarma olarak kullanmak istiyor.

Dikkatinizi özellikle, ABD'nin, Türkiye'ye Ortadoğu'da verdiği role çekmek istiyorum. Bu konuda ayrıntıları raporumuzda bulacaksınız.

Ortadoğu'daki gelişmeler dikkate alınırsa, bizim çok önceden açıkladığımız gibi, ABD'nin planı, Suriye'nin, Türkiye kullanılarak yalıtlanması planıdır. Bu plan, Sovyetler Birliği'ne saldırı planıdır.

Bir kez daha yineleyelim. Türkiye ile ABD arasındaki ilişki, koşulları eşit olmayan bir bağlaşıklık ilişkisi bile değil, tam bağımlılık, uyduluk ilişkisidir.

Şimdi çok daha geniş ulusal güçler, " Biz ABD'nin sömürgesi olmak istemiyoruz" diyorlar. Bunu söyleyenler içinde, ABD ile eşitsiz ilişkilere kökten son vermek istemeyenler bile var. Böyle de olsa, TKP, bu belgiyi öne süren herkesi destekliyor. Halkımız ABD'nin sömürgesi, uydusu olmak istemiyor.

HALKIMIZ DEMOKRASİ İSTİYOR

Halkımız demokrasi istiyor. Görmek gerek, ABD ile bizim gibi bağımlılık ilişkileri içinde olan hangi ülkede, halkın özlediği türden bir demokrasi vardır? Olamaz, çünkü emperyalizm gericilik demektir.

Bugün ülkemizde hem Türk halkı, hem Kürt halkı kendi kaderini tayin hakkına sahip değildir. Kuşkusuz Kürt halkı ezilen bir ulus olarak çifte bağımlılık altındadır.

ABD emperyalizmi ve faşist diktatörlük halkımıza istediği rejimi, parlamentoyu, hükümeti ve partileri seçme, politik yaşama aktif katılma, kendi çıkarlarını koruyacak kurum ve araçlara sahip olma hakkını tanımıyor. Kısacası, demokrasiye izin vermiyor. Demokrasi ancak bu güçlerin altedilmesi ile, geleceğini bu topraklara bağlamış olanların kendi topraklarının efendisi olması ile sağlanabilir.

Demokrasiyi gerçekten isteyenlerin artık görmesi gereken ikinci nokta, Türkiye'nin 1960'ların Türkiye'si olmadığıdır. Ülkemizde etkin bir işçi sınıfı vardır. Onun etkinliğine dayanmayan ve dahası, ona kapalı olan demokrasinin varlık şansı olamaz.

Üçüncü nokta şudur: Başka bir ulusu ezen bir ulus özgür olamaz. Kürt halkı üzerindeki ulusal baskıya son vermeden, onun demokratik haklarını tanımadan demokrasi tüm gerekleriyle gerçekleşmiş olamaz.

Bugün faşist diktatörlük, rejimin geleceği açısından önemli bir karar öncesindedir. Ben, burada, raporumuzda ayrıntılarıyla yer alan gelişmelerin odaklandığı en temel noktalar üzerinde duracağım.

Durum şudur: Tek cümle ile, bugünkü rejim ciddi bir politik bunalım içindedir. Bunun temel göstergeleri nelerdir? Diktatörlük güç kazanmak için "demokrasiye dönüş" takvimi ilan ederek, "demokrasiye dönüş" demogojisi ile bir manevraya başvurmuştu. Ancak sonuç beklendiğinin tersi oldu. TKP de içinde olmak üzere, demokrasi güçleri bu manevradan yetersiz de olsa yararlanmasını bildiler. TKP esnek ve ilkesel, bağımsız tutumunu açıkça ortaya koydu. Biz "demokrasiye dönüş"ün bir manevra olduğunu açıkladık. Ama aynı zamanda, bundan demokrasi güçlerinin birliğinin sağlanması ve yığınların politik arenaya çekilebilmesi için yararlandık. Anayasa referandumu ile başlayan bu gelişme, sonuçta, burjuva muhalefet partileri de içinde, diktatörlük karşıtı güçlerin diktatörlüğün karşısında reel olarak ortaya çıkmasına yol açtı. Son çözümlemede bu manevra diktatörlüğün zararına sonuçlandı.

Şimdi gelinen noktada diktatörlük bu manevraya devam edip etmemede kararsızdır. Ama tek bir şeyde kararlıdır: Bu rejimi her ne pahasına olursa olsun sürdürmek!

Göstermelik parlamento kuşkusuz diktatörlüğe karşı çıkma potansiyelini içinde taşımıyor. Ama oradaki partiler de, geleceği dikkate alarak, diktatörlüğün hükümetine eskisi kadar tam destek vermekte kararsızdır.

Büyük burjuvazi içinde de uygulanan

ekonomik politikanın yaratacağı sonuçlardan, ekonomik çöküş tehlikesinden endişeye kapılanların sayısı artıyor. Hükümete karşı kimileri açık eleştiri konumuna geçiyorlar. Tekelci burjuvazi içinde bile, kimi kesimler bugün bu politikayı tam destek vermekte kararsızdırlar.

Diktatörlük karşıtı güçlere baktığımızda, onlar içinde de, en başta burjuva muhalefet partilerinin ve sayıları az da olsa kimi ilerici demokrat çevrelerin, belli bir toparlanmaya karşın, gene de kararsızlık eğilimi taşıdıklarını görebiliriz. Bunun nedeni ise, eğer savaşım yükselirse diktatörlüğün sertleşeceği, "sivilleşme" adımlarından vazgeçeceği korkusudur. Öte yandan burjuva muhalefet partileri, bugün hükümet olsalar, hem ekonomik bunalıma, enflasyon denilen canavara yem olmaktan, hem de şimdiki yasalarla ellerinin, kollarının bağlanacağından korkuyorlar. Ama onlar aynı zamanda halkın diktatörlüğe ve özellikle de bu hükümete karşı yükselen öfkesini dikkat dışı bırakamıyorlar.

Rejimin derinleşen bunalımı henüz bir "otorite boşluğu" anlamına gelmiyor. Diktatörlük iyiden iyiye zayıflamış değildir. Sonuçta kararlı olan kazanacaktır. Ama her şeyden önce bu, demokratik bir alternatif yaratmaya bağlıdır.

Merkez Komitemiz işte bu durumu dikkatle analiz etmelidir. Bugün görev, diktatörlük karşıtı güçlerin bir kararsızlık ortamına yuvarlanmasını önlemektir. Bu yaşamsal önemdedir. Yetersiz de olsa elde edilen konumlardan geri çekilmemek gerekir.

Bu nasıl gerçekleşebilir?

DİKKAT VERİLMESİ GEREKENLER

Bize göre üç noktaya dikkat vermek gerekiyor. Birincisi: ABD emperyalizminin ve diktatörlüğün, diktatörlük karşıtı güçleri korkutma ve tehditle, antikomünist, antisovyetik saldırılarla kararsızlığa sürükleme taktiğini deşifre etmektir. Burada başlıca dikkat vermemiz gereken görev, antifaşist savaşımı, barış ve demokrasi savaşımını "terörizm" gibi gösterme, halkı "terörizm yeniden hortlayacak" korkutmacasıyla pasifize etme taktiğini açığa çıkarmaktır.

Son zamanlarda diktatörlüğün TKP'ni terörist bir güç gibi gösterme yolundaki çabaları arttı. Kurulduğundan bu yana terör altında kalan TKP'dir. Ama TKP terörist bir örgüt değildir. TKP'nin 64 yıllık tarihi bunun en açık kanıtıdır. Dört yıldan beri süren TKP davalarında da, diktatörlüğün savcıları bile bunun tersini öne sürememediler. Ama faşist diktatörlük şunu unutmasın: Yel eken fırtına biçer!

Biz Kürt halkının insanlık dışı baskı altında yokedilmek, tarih sahnesinden silinmek istenmesine karşı çıkıyoruz. Kürt halkının baskılara karşı direnmesini meşru görüyoruz. Ama elbette ki, demokrasi güçlerinin, faşist diktatörlüğe, Amerikan emperyalizmine karşı birliğine zarar verecek her girişime karşı çıkıyoruz. Biz Kürt ve Türk halkının özgürce, kardeşçe birlikte yaşamasını istiyoruz.

Biz, Ermeni sorununda diktatörlüğün iki yüzlü tutumuna karşı çıkıyoruz. Bugün Kürt halkını kıyıma uğratanların, Ermeni sorununda kendilerini savunmalarının hem olanaksız, hem de demagoji olduğunu söylüyoruz.

Biz, terör eylemlerinin ardında ABD emperyalizminin olduğunu gösteriyoruz. Diktatörlüğün hedef şaşırtmak için, Sovyetler Birliği'ni terörün arkasında göstermesini, bu utanmazca tutumu açığa çıkırayoruz.

Ağca olayı ile ortalığı tozu dumana boğmak, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'ne kara çalmak isteyenlere karşı çıkıyoruz. Gösteriyoruz ki, komşumuz bu ülkelerden, öteki sosyalist ülkelerden halkımıza, ülkemize tehlike, tehdit gelmiyor, dostluk eli uzanıyor.

Dikkat vermek gereken ikinci nokta, demokrasinin en kararlı güçlerinin birlikte harekete geçmesini sağlamaktır. Bu güçlerin başında işçi sınıfımız ve sol güçler geliyor. Burada TKP'ye olağanüstü önemde ve o denli zorlu görevler düşüyor.

Üçüncü olarak, yığınların eyleminin yükselmesine daha çok çaba harcamalıyız. Başta işçiler olmak üzere emekçilerin eylemleri, demokrasi savaşımının kararlı biçimde yükselmesine en büyük etkiyi yapacaktır. Özellikle hükümetin kemerleri sıkma politikasına karşı geniş, etkili bir kampanya başlatmalıyız.

Yoldaşlar,

Faşist diktatörlük partimize karşı yeni bir saldırı başlattı. Aslında partimiz 12 Eylülden bu yana sürekli saldırı altındaydı. Şimdi bu saldırı şiddetlendi. Ayrıca bu saldırı yalnız TKP'ne değil, tüm sol ve ilerici güçlere, Türk ve Kürt yurtseverlerine yöneliktir.

Saldırının nedeni nedir? Diktatörlük demokrasinin kararlı güçlerini susturmak istiyor. Bu bile, onun "demokrasiye dönüş" maskesini alaşağı ediyor. Zayıflamakta olduğunu kanıtlıyor.

Artık diktatörlük, "TKP yurtdışındadır" derse, kendisine inanacak kadar mantıktan yoksun kimseyi pek bulamayacaktır. Bu ikinci saldırı, TKP'ni ülkede yok edememiş olduklarının en açık kanıtı olacaktır.

Burada şuna da işaret edelim: TKP'ne yönelen bu saldırı, partimizin politik etkinliğinin ve eyleminin diktatörlüğü en can alıcı noktalardan vurduğunun da göstergesidir.

Merkez Komitemiz bu saldırıyı enine boyuna değerlendirecektir, Ayrıca polisin moral-psikolojik saldırısının, cephe gerisi saldırı taktiklerinin, TKP'ni yalıtlama amacanın yeni unsurlarının neler olabileceğine dikkat verecektir. Önlemleri tartışacaktır. Nasıl bir savaşım taktiği izleyeceğimize karar verecektir.

Ama şu kadarını söylemek isterim. Mayıs 1981 saldırısından bu yana partiyi koruma önlemlerini iyileştirmek için yoğun çaba harcadık, özellikle son bir yıldır bunu daha da artırdık. Bugün de baş görev Partiyi korumaktır. Tehlikeleri, verebileceğimiz kayıpları elbette küçümsemiyorum. Ama umduklarını bulamayacaklardır.Artık karşılarındaki Parti, 1980 öncesinin partisi de değildir. Partimiz güçlenen bir partidir. Dört yıldan beri diktatörlüğün acımasız baskıları altında ülkede aralıksız savaştık. Tutuklu yoldaşlarımız zindanlarda bu savaşımı sürdürdü. Ülke dışındaki yoldaşlarımız yükselen devrimci enerjileriyle bu savaşıma artan bir destek verdiler. Partimiz sert sınıf savaşımının örsünde dövüle dövüle çelikleşiyor. Artık düşmanın saldırısı ile morali sarsılmayacak, cesareti kırılmayacak, paniğe kapılmayacak bir parti vardır.

Bir mektupta bir partili militanımız şöyle diyor: "Tutuklamalar yapıldığını duyuyoruz. Kendimizi yokladık. Parti yönetimimiz bize güvensin. Yüreğimiz titremiyor. Tutuklama tehlikesinden sevinç duyulur mu, diyeceksiniz. Duyuyorum. Neden mi? Geçmişte tutuklamalarda paniğe kapılmıştım. Şimdi moralimi sağlam tutarak düşmanda bunun intikamını alıyorum."

İşte gerçek böyledir. Bunu diktatörlük, polis, işkenceciler de anlamakta gecikmeyeceklerdir.

TKP üstüne düşen ağır sorumluluk nedeniyle bu yeni saldırıya rağmen elde ettiği ileri konumlardan geri çekilmeyecektir, çekilmemelidir. Demokrasinin en kararlı savunucusu olarak bu görevimizdir. Partimizin buna gücü vardır. Merkez Komitemiz, inanıyorum ki, durumu soğukkanlıca analiz ettikten sonra sorumluluk dolu bu kararı cesaretle verecektir.

Sola, ilerici güçlere, Kürt halkına yönelik bu yeni barbarca saldırıya sol ve ilerici güçlerle birlikte karşı koymalıyız. Saldırıyı geriletmeli, püskürtmeliyiz. Burada kazanılacak başarı, demokrasi güçlerine inanılmaz bir cesaret aşılayacak, savaş kararlılıklarını yükseltecektir.

YOLUMUZ ZORDUR

Önümüze koyduğumuz bu amaçlar söylendiği gibi kolay gerçekleşmez. Par-

Arkası sayfa 6'da

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE...

Başı 1. sayfada

TKP MK 3. Plenumu, tüm gelişmeleri ve bunlardan çıkan görevleri dikkate alarak önemli kararlar aldı:

Faşist rejimin çok yönlü yeni saldırısı analiz edilerek, saldırıya karşı partiyi koruma ve ideoloji alanlarında savaşım görevleri karar altına alındı.

TKP 5. Kongresinin ilgili kararı doğrultusunda yürütülen üyelik yenilenmesinin birinci aşamasının tamamlanmasına ve ikinci aşamasına ilişkin görevler belirlendi.

Türkiye Komünist Partisi ile Türkiye İşçi Partisi ilişkileri gözden geçirilerek, bunu daha da ilerletmek için ilkesel kararlar alındı.

Önümüzdeki yıl TKP'nin 65. kuruluş yıldönümünü partiyi daha güçlendirme göreviyle bağlı olarak kutlamak için hazırlıklara başlanması kararlaştırıldı.

TKP MK 3. Plenumu, aramızdan ayrılışlarının yıldönümlerinde, Parti Başkanı İ.Bilen yoldaşın, uzun yıllar MK 1. Sekreterliğini yapmış olan Yakup Demir yoldaşın, MK üyemiz Deniz yoldaşın işkencede, hapiste, sürgünde, hangi koşullar altında olursa olsun Marksizm-Leninizme, proleter enternasyonalizmine, işçi sınıfımızın davasına, Partiye olan sarsılmaz bağlılıkla dolu savaşımlarını saygıyla andı. Komünistler partilerinin şanlı tarihiyle gurur duyuyorlar.

TKP artan faşist saldırılara karşın gerilemeksizin savaşacaktır. Diktatörlük karşıtı tüm güçlerin ortak savaşımı için her özveriyi ve çabayı gösterecektir.

19 Kasım 1984

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ

TKP-YKP ORTAK AÇIKLAMASI

Başı 3. sayfada

ve tüm bölge halkları için bir barış, özgür ulaşım ve işbirliği denizi haline gelmesinin önkoşullarıdır.

Yasadışı sahte Kıbrıs Türk devletinin ilanı ile Kıbrıs sorunu yeni ve daha karmaşık bir döneme girdi.

Her iki partinin delegeleri Kıbrıs Cumhuriyeti'nin ikiye bölünmesine yönelik Türk ve ABD-NATO planlarının desteklenip geliştirilmesinin bir adımı olan ve ABD'nin Yakın Doğu bölgesindeki saldırgan planları çerçevesine giren bu eylemi mahkum ederler.

YKP ve TKP, Kıbrıs sorununun uluslararasılaştırılmasının, Birleşmiş Milletler çerçevesinde uluslararası bir konferans toplanmasının zorunlu olduğunu vurgularlar.

Kıbrıs halkının, Rum ve Türk Kıbrıslıların, blok dışı, toprak bütünlüğü olan, başına buyruk ve üzerinde ne Türk ne de başka yabancı orduların, yabancı askeri üslerin bulunmadığı bir Kıbrıs için savaşımıyla sarsılmaz bir dayanışmalarını belirtirler."

Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi temelinde kardeşçe işbirliğinin kopmaz bağları YKP ile TKP'ni birbirine bağlıyor. Her iki delegasyon, iki parti arasındaki ilişkileri iki halkın, barışın, sosyal ilerlemenin ve sosyalizmin yararına daha da pekiştirmeyi kararlaştırdılar. Günümüzde içinde bulunulan kritik uluslararası koşullarda, özellikle barışın savunulması, nükleer bir felaketin önlenmesi ve uluslararası antiemperyalist dayanışmanın geliştirilmesi gibi somut sorunlarda komünist ve işçi partilerinin işbirliğini ve birliğini ilerletmek gerektiğinin altını çizdiler.

11 Kasım 1984

DAHA SIKI YIĞIN BAĞLARI...

Başı 4., 5., sayfada

tililik anlayışımızı çalışma stilimiz çok daha iyileştirmeli, örgütsel yapılarımızda kör alışkanlıklardan, donmuş kalmış, savaşımın hızlı akışına ayak uyduramayan biçimlerden hızla sıyrılmalıyız. Tüm aktif kadrolarımız yığınlar içinde ve yalnız yığınlar için büyük bir enerji ile çalışmalıdır. Bu anlamda sistemli, amaçlı bir yığın çalışması için tüm kadrolarımızı, deyim yerindeyse, yığınlar içinde dağıtmalıyız.

Esas olarak bu kadroların çalışmalarına uygun bir örgütsel yapıya kavuşmalıyız. Ve, esas olarak onların gereksinimlerini karşılamak için tüm olanaklarımızı harcamalıyız.

Söylemeye gerek yok ki, böyle bir kadro dağıtımı, eskisinden yüz kat fazla merkeziyetçiliği gerektirir. Eskisinden bin kat fazla disiplin ve özveri gerektirir.

Daha yüksek, çelik bir parti disiplini istiyoruz. Bu yığınlarla daha sıkı bağlanmak, örnek olmak içindir. Ama bizim disiplin anlayışımız bambaşkadır. Bizim disiplinimiz kör bir korkuya, "müthiş" yönetim yöntemlerine, buyrukçuluğa dayanmaz. Bu çok anlaşılır bir şey. Biz komünistler inançlarımıza sıkı sıkıya bağlı, hiçbir zorbalığa boyun eğmeyen, düşmanla uzlaşmazlığı herşeyin üstünde tutan, boyunduruk bilmeyen, isyan duyguları ile dolu kavga insanlarıyız. İşte disiplin derken, böylesi nitelikler taşıyan bizlerin gönüllü olarak yarattığımız, tek tek kişiliklerimizi, irademizi kollektif güce, iradeye yükselten partimizin otoritesine bağlanmayı anlıyoruz. Bu, yüksek politik ve partililik bilinci, yüksek sorumluluk demektir.

Değerli yoldaşlar,

Her zaman söylüyoruz. Yolumuz zordur. Kolay başarı bekleyenler sonuna kadar bizimle yürüyemez. "Keskin" belgilerle hedefe dosdoğru gitmek isteyenler de bizle yürüyemez. Ama zor olan şudur ki, biz, böyleleri ile de birlikte yol almayı bilmeliyiz.

Günümüzde komünistler, barışın korunması ve sosyal ilerleme için ağır sorumluluklar üstlenmişlerdir. Akıldan çıkarmamalıyız ki, ABD'nin bugün uyguladığı çatışma politikası kısa erimli bir politika değildir. Kahraman Nikaragua halkının devrimini boğma planları bunun en somut kanıtlarından biridir. Hayallere kapılmamak, zorlu savaşımlara hazır olmak ve bu nedenle de dünya komünist hareketinin birliğine, proleter enternasyonalizmine sıkıca sarılmak zorunludur.

İşte bizim devrimci iyimserliğimiz bu sağlam temellere dayanıyor.

TKP'NİN SESİ'NE KULAK VER!
Dinle, dinlet!

Hergün saat **5'de 25** m, **11820** kHz; saat **7, 9, 11, 13, 17, 19'**da **31** m, **9585** kHz; saat **21, 23, 01'**de **49** m, **6200** kHz; Pazar günleri bunlara ek olarak saat **15'**de **31** m, **9585** kHz.

Haber ve yazılarınızı aşağıdaki adrese gönderebilirsiniz. Mektuplarınızda kimliğinizi açığa vuran, saklı kalması gereken bilgilere yer vermemelisiniz!
Yazışma adresimiz: BOX 16 367 S 103 27
Stockholm-İSVEÇ

Birkaç yanıt ve yeni bir görev

Başı 2. sayfada

Sonra, kimi yarışmacılarımız, yazılarının başına, "Atılım'-da yayınlamak üzere", "Atılım'da değerlendirilmesi dileğiyle" vb. not düşüyorlar. Ancak biz, bu vb. yazıların kimilerini koşullar gereği radyolarda değerlendirmek zorunda kalıyoruz. Ancak Batı Avrupa'dan gelen mektupların Atılım'da yeterince yer bulmadığı, bizim de yaptığımız haklı ve yerinde bir saptamadır. Biz bu konuda üzerimize düşeni yerine getirmek için, iki aydan bu yana yaptığımız gibi, bundan böyle de her aybaşı, Atılım'ın Yurtdışı Eki'ni yayınlamayı sürdüreceğiz. Yurtdışından yazan yarışmacılarımız, muhabirlerimiz, şimdilik tek yaprak olarak yalnızca yurtdışında dağıtıma giren bu ekle birlikte, Atılım'a daha etkin bir biçimde katkıda bulunma olanağına kavuşmuş olacaklardır.

Son olarak "TKP'nin Sesi" radyosunda yeni bir programa başlandığını duyuralım. "Gelin Tartışalım: Görüşler, eleştiriler, sorular, yanıtlar..." adını taşıyan bu yeni program şimdilik her 15 günde bir Salı günleri yayına girecek. Adından da anlaşılacağı gibi, bu programda, öteki sol gruplardan ya da burjuva muhalefet güçlerin tarftarlarından partimizin politikası, dünya ve Türkiye olayları konusundaki görüşleri konusunda soru yönelten, bu saptamalara, görüşlere şu ya da bu noktada katılmayan, eleştiren, bunları tartışmak isteyen herkese açıktır.

İstanbul'dan düzenli olarak yazan bir yarışmacımız, S. Güngördü, yarışmanın ilk altı ayını değerlendiren mektubunda şöyle diyordu: "İkinci yarıda öteki çizgilerden ya da çizgisiz devrimcilere, yurtseverlere, sıradan insanlara daha fazla yazdırabilmeliyiz. Unutmayalım ki bu da önemli bir örgütsel çaba, yol göstericilik gerektiriyor." Şimdi bu, her yarışmacımız için yarışmanın bu aşamasının yeni bir görevidir. Yalnızca radyoda başlayan bu yeni program için değil, tüm yayınlarımız için, öteki sol gruplardan, diktatörlük karşıtı tüm güçlerden Türk-Kürt her yurtseveri yazmaya, sorunlarını, görüşlerini iletmeye davet etmeliyiz. Bu, hem solun birliğine, hem de ulusal demokratik güçler arasında bir diyalog ortamının yaratılmasına katkıda bulunmak anlamına gelecektir. faşist diktatörlükten ancak birleşerek kurtulunacağına inanan, bu yolda ancak karşılıklı görüş ve önerilerin daha iyi tanınması ve açık yüreklilikle tartışılmasıyla yol alınacağına, bu konuda söyleyecek sözü, yapacak işi olduğuna inanan herkes, TKP'ni, onun görüşlerini daha yakından tanımak isteyek herkes bize yazmalıdır.

Boş çabalar

Başı 1. sayfada

Örneğin, onbinlerce komünist, solcu, ilerici tutuklandığında, bunlara zorla uydurma ifadeler imzalatıldığında, Deniz yoldaşımız işkencede katledildiğinde, cuntanın İstanbul Emniyet müdürü olan Şükrü Balcı'nın aynı zamanda İstanbul'un rüşvet kralı olduğu, Mafya babalarıyla içli-dışlı yaşadığı daha geçenlerde ortaya çıkmadı mı? Ve şimdi TKP'ne karşı ağızları köpürerek saldıranlar, Evren, Özal, onların şakşakçıları Hürriyet, Tercüman, Günaydın gibi gazeteler, Şükrü Balcı'nın "aklanması" için her çabayı göstermiyorlar mı?

Faşist diktatörlük işçilerin, öteki emekçilerin, gençlerin TKP'ne üye olmasını, onun gösterdiği doğrultuda politik çalışma yapmasını, görüşlerine sempati duymasını, işkencelerden geçme, yıllar boyu hapislerde yatma, yerinden yurdundan olma tehditiyle önlemeye çalışıyor. Sürekli polis takibiyle örgütlerimizin çalışmasını engellemeye çalışıyor, TKP'yi yasaklaması kendi rejimine güvenememesindendir.

Bu tehditler TKP'yi savaşımdan alıkoyamayınca, bu kez, son haftalarda olduğu gibi, Partinin savaşım gücünü kırmak için yine tutuklamalara girişiyor.

Ama polisiye önlemlerle, bunlar ne kadar gelişmiş olursa olsun, TKP'nin güçlenmesinin önüne geçemeyeceklerini onlar da biliyorlar. O nedenle de, Partimizi yığınlardan, öteki demokrasi güçlerinden yalıtlamak için iftira, karaçalma yöntemine başvuruyorlar. Hiçbir zaman bizim politik görüşlerimize karşı savaşım vermeye cesaret edemiyorlar. Kendileri, yaşam tarzları, insanlara ve dünyaya bakış tarzları gibi yoz ve aşağılık bir psikolojik savaşa başvuruyorlar.

Başbakan Özal, Kasım başında, "Ben bu yıl enflasyon hızını %25'e indiremeyeceğimizi daha baştan biliyordum. halkın morali bozulmasın diye mahsus söylemedim," yollu konuştu. Halka her konuda yalan söylediğinin en açık kanıtıdır bu. İşte biz, işçilere, köylülere, memurlara, tüm emekçilere her konudaki gerçekleri söylediğimiz, en önde savaşarak onlara moral verdiğimiz, Evren-Özal diktatörlüğünden kurtuluş yolunu gösterdiğimiz için bize saldırıyorlar, alçakça iftiralar yöneltiyorlar.

Bu çabalar boştur. Güneş balçıkla sıvanmaz. Hiçbir saldırı bizi halkın haklı davası uğrundaki savaşımdan alıkoyamaz.

Ama antikomünizm yalnızca bize yönelik bir saldırı değildir. Faşist diktatörlük önce kanıtsız iddialarla, iftira ve yalanlarla TKP'ni suçlu gibi gösteriyor, sonra demokrasi ve barış isteyen, kendine muhalefet eden herkesi TKP ile işbirliği içinde göstererek suçluyor, tehdit ediyor, baskı altına alıyor.

O nedenle, Evren-Özal diktatörlüğünden kurtulmak isteyen herkes, antikomünist kampanyalara prim vermemek zorundadır. Eğer Evren-Özal ikilisi yalanlarıyla başbaşa bırakılırsa o zaman rejimin elinde, kendi pisliklerinin ve suçlarının üzerini örtecek, halkı şaşırtacak hiçbir silah kalmayacaktır.

İÇİMİZDEKİ DÜŞMAN

Başı 8. sayfada

olan Dışişleri Bakanı Vahit Halefoğlu'nun damadı ise Genel Elektrik Şirketi'nin Türkiye'deki Genel Müdürü ve aynı zamanda Airbus uçaklarının Türkiye temsilcisidir.

Emekli general İhsan Gürkan, Lions Klüpleri'nin Ortadoğu bölgesi sorumlusudur.

Öte yandan 12 Eylül 1980'den bu yana Türkiye'deki etkinliklerini hızla artıran City Bank, American Express Bank, Chase Manhatan gibi bankalar, işbirlikçi holdingler ve silah komisyoncularıyla bağlarını pekiştiriyor, dış ticareti giderek denetimleri altına almaya yöneliyorlar.

Gizli mason kuruluşlarında, Rotary, Lions, Propeller Klüp'lerde örgütlü,dört bir koldan emperyalizmin finans sistemine, "demir üçgen"ine bağlı, halkımıza karşı domuz topu gibi birleşmiş bir kırk haramiler çetesi ...

Nasıl uluslararası finans-kapital ile emperyalizmin askersel-sanayi kompleksi içiçe ise, bunların bizdeki uzantıları bir avuç dışsatımcı,bankacı, silah komisyoncusu holding ve büyük kapitalistler içiçedir, militarist generaller ile iş ortağıdır. Faşizmin destekçileridir.

Başta KİT'ler olmak üzere, devletin taşınır-taşınmaz bütün mallarını emperyalist Dünya Bankası'na ipotek altına sokan, ülkemizi her bakımdan ABD emperyalizminin bir sömürgesine dönüştüren bu ekip, şimdi ABD'nin Türkiye eyaletinde "emlâkçılık" ruhsatına sahip olmakla övünebilir. Bunların gözünde vatan, değeri yalnızca "jeopolitiği"nin getireceği iratla ölçülen bir araziden, bir arsa parçasından başka bir şey değildir. İşte "içimizdeki düşman" bunlardır.

İçimizdeki düşman

●Mehmet ERGÜL

ABD emperyalizminin tam 5138 subay ve askeri var ülkemizde. 7'si büyük, 60 ABD ve NATO üssü var topraklarımızda. Devletin değişik kademelerinde, üniversitelerde uzman, danışman, araştırmacı adı altında bir dizi CİA görevlisi var. Askeri ve teknik "yardım" heyetleri, ajans ve vakıf temsilcileri, haber merkezleri, burs dağıtan kurumları, "kültür" kuruluşları var. Hemen her konuda bir sömürge valisi edasıyla demeç veren elçisi, cunta partilerinin kurucularını, adaylarını tek tek elden geçiren konsolosları var. Ama iş yalnız bununla bitmiyor. İçimizdeki düşman, yalnız bunlardan ibaret değil.

Kutlu yoldaşın TKP'nin 64. kuruluş yıldönümü konuşmasında belirttiği gibi, bir de "emperyalizmin en gerici, en saldırgan temsilcilerinin iç taşıyıcıları" var. Uluslararası finans kapitalin en gerici kesimlerinin ve askersel-sanayi kompleksinin ülkemizdeki uzantıları, ahtapotun bir de bu kolları var.

ULUSLARARASI FİNANS-KAPİTAL VE...

Bugün dünyada, uluslararası düzeyde banka ve sanayi sermayelerinin içiçe geçmesi, uluslararası finans-kapitalin etkinliğini artırması süreci ilerliyor.

1970'li yıllardan bu yana emperyalist devletlerle, uluslarötesi bankaların daha sıkı içiçe geçmeye başladığını görüyoruz. Bu arada bellibaşlı emperyalist merkezlerdeki finans-kapitallerin politikalarının eşgüdümü de hız kazandı. Bu eşgüdüm,ABD finans-kapitalinin öncülüğünde İMF, Dünya Bankası, Üçlü Komisyon gibi emperyalizmin özel kurumları eliyle, "Yedi Büyükler"in toplantılarıyla gerçekleştirilmeye başlandı.

Bunun sonucu, kapitalizmin derinleşen genel bunalımına karşı koyma çabaları, tekelci devlet düzenlemeleri artık tek tek kapitalist ülkelerin sınırları, hatta bunların bütünleştiği topluluklar içinde kalmamaya başladı. Tekelci devlet düzenlemeleri, gitgide emperyalizmin en gerici kesimlerinin dünya ölçüsündeki saldırgan stratejisinin birer aracı olmaya yöneldi.

Finans-kapitalin yayılma biçimlerinde ağırlık, kredi sermayesi ihracına kayıyor. Bağımlı ülkelerde üretken yatırımlar gitgide azalmaya, yabancı sermayenin daha asalak biçimleri, bankacılık ve kupon kesme gibi işlemler ağırlık kazanmaya başlıyor. Bu ülkeler, kaşığıyla verilip sapıyla geri alınan ağır bir borç sarmalı içine hapsediliyor. Emperyalist ülkelerin ürünlerinin sürümü amacıyla pazarlama, taşımacılık, inşaat ve ticari faaliyetler öne çıkıyor. Yeni iş alanları açılmasını sınırlı tutan, üretken olmayan bu faaliyetler sonucu, toplumun üzerinde tümüyle asalak, emperyalist tekellerin taşeronu, rantiye, kupon keserek aşırı kârlar sağlayan dar bir kesim, burjuvazinin en tepesinde sivriliyor. Bu dar kesim, ekonomik, mali ilişkileri, hatta aile bağlarıyla toptan kozmopolit, gayrimilli bir niteliğe bürünüyor.

...BU SİSTEMİN ÜLKEMİZDEKİ UZANTILARI

İşte bizde de, 24 Ocak kararları ve 12 Eylül 1980 darbesiyle olan, bir anlamda başlayıp yolalmakta olan "yeni" süreç budur. Özal ve çetesi, bugünkü hükümet, uluslararası finans kapitalin ülkemizdeki ayağını temsil ediyor. Bu çevre, bir yandan Balzac'ın "Goriot Baba" romanındaki gözü dönmüş tefeciden bin beter olan, İMF ve Dünya Bankası ile, öteyandan Kaliforniya Mafyası'nın en önde gelen silah tekelleriyle, örneğin Bechtel ile sıkı sıkıya bağlıdır.

Özal'ın İMF ile ilişkileri ta 1967'lere, İMF'nin "Musevi asıllı üç uzmanı Mladek, Struck ve Eisenberg'in Türkiye'ye geldiği yıllara" uzanır. (Milliyet, Güngör Uras, Türkiye'ye akıl satanlar, 24 Ağustos 1984) Öte yandan Özal'ın seçim planlaması doğrudan Amerikan Bechtel tekelinin uzmanlarınca planlanmıştır. (Milliyet, 13 Kasım 1983) Özal'ın seçim kampanyası ise Eli Acıman'la damadı Jeffi Medina'nın sahibi bulunduğu Man Ajans eliyle yürütülmüştür. Dahası, Özal'ın Bechtel'le ilişkisi, daha 1960'larda, bu tekelin Çukurova Projesi'ni hazırladığı yıllarda başlar. Ayrıca hükümete dört bakan veren, işlerinin yüzde 80'i yurtdışında olan, "biz yabancı menşeli olmayan yabancı sermaye sayılırız" diyen Şarık Tara'nın ENKA Holding'i ise, Bechtel'in Ortadoğu ülkelerindeki taşeronudur.

Özal "hanedan"ından ortanca kardeş Korkut, Shell petrol şirketinin eski danışmanıdır. (Cumhuriyet, 20 Ağustos 1984) Şimdi DPT Müsteşarı olan küçük kardeşi Yusuf, "mecburi hizmetini PTT Genel Müdürlüğü NATO Dairesi'nde yaptıktan sonra, Dünya Bankası'nda çalışmıştır." (Hürriyet, 29 Mayıs 1984) Özal'ın oğlu Ahmet, yakın zamanlara kadar İMF'de görevliydi. Özal'ın eski damadı Sait Gönenç, ENKA Holding'in Riyad'daki temsilcisidir. (Günaydın, 27 Kasım 1983)

Özal'ın DPT Müsteşarlığında kendi yerine bıraktığı Yıldırım Aktürk, şimdi ENKA Holding'in Genel Koordinatörüdür. ANAP Genel Başkan yardımcılarından Güneş Taner, Amerikan City Bank'ın Türkiye temsilcisidir. Şimdi Çukurova Holding'in Uluslararası Endüstri ve Ticaret Bankası'nın başı olan Erol Aksoy'u Dünya Bankası'ndan getirip kendi eliyle Koç Holding'e yerleştiren Özal olmuştur. (Cumhuriyet, 20 Mayıs 1984)

Özal'ın başdanışmanı Adnan Kahveci, "on yıl bulunduğum Amerika'dan 1976' da Türkiye'ye geldim. Aslında sadece askerlik için ve geçici olarak gelmiştim ama sonra Türkiye'nin dönmeye değer bir ülke olduğunu gördüm" diyor. A. Kahveci, "İndiana eyaletinde emlâkçilik ruhsatı olan tek yabancı" olmakla övünüyor. (Milliyet, 14 Ekim 1984)

Özal ve çevresinin geçenlerde İstanbul'daki Türk-Amerikan İş Konferansı'nda sıkça görülen Türk asıllı ABD yurttaşlarından tek farkı, ceplerinde taşıdıkları T.C. nüfus hüviyet cüzdanıdır. Özal'ın ekonomik politikasından ise, Türkiye'den alacaklarını tıkır tıkır tahsil eden uluslararası finans-kapitalin ve içerde bir yılda 750 milyar lira subvansiyon alan ENKA,Çukurova, Koç, Sabancı gibi dış ticareti tekellerine geçiren holdinglerden başka yarar sağlayan yoktur.

"DEMİR ÜÇGEN" VE UZANTILARI

Emperyalizmin ülkemizdeki öteki kolu, "demir üçgen" denilen ABD askersel-sanayi kompleksinin bizdeki uzantılarıdır. ABD silah tekelleri, Pentagon ve Kongre'nin militarist kanadından oluşan bu "demir üçgen"in bizdeki uzantıları, kimi politikacılar, büyük ve tekelci kapitalistler ve militarist generallerdir.

Amerikan General Dynamics tekeli ile militarist generallerin ortaklaşa kurdukları F-16 montajı yapacak şirket, emperyalistlere ve işbirlikçilerine cumhuriyet tarihinin en büyük yağma ve vurgun olanaklarını açmaktadır.

Amerikan silah satışlarından aldığı komisyonlarla, içerde rüşvetlerle dünyanın en zengin generalleri arasında 7. sıraya yükselen Tahsin Şahinkaya, karısı aracılığıyla Çanakkale Seramik ve Bagfaş'ın ortağıdır.

Çukurova Holding'e bağlı Baytur şirketinin, Üzeyir Garih'in Alarko Holding'inin Suudi Arabistan'da inşaat projelerine katılmasını sağlayan Northrop silah tekeli olmuştur. (Tercüman, 5 Ağustos 1983)

Jak Khami'nin Profilo Holdingi, Kaliforniya Mafyası'ndan Hughes silah tekeliyle ortaklaşa askeri helikopter yapımının içindedir. Profilo, bir yandan da, Aeritalia uçaklarının Türkiye temsilcisidir. (Nokta Dergisi, 3-9 Eylül 1984)

Kutlutaş Holding'in patronu Nurettin Koçak, generallerin OYAK tekelinin ortağıdır. Şimdi OYAK'la birlikte, Tekfen ve Anadolu Endüstri Holding Amerikan sigaralarının Türkiye'de pazarlanması işine ortaklaşa girmişlerdir. (Günaydın, 11 Ekim 1984) Çarmıklı kardeşlerin Nurol firması, 5 milyar liraya Mürted'teki F-16 projesi askeri inşaatının ihalesini almıştır.

İncirlik'te Amerikalılara 1000 konut yapan ESKA şirketi, bir çırpıda bellibaşlı inşaat holdingleri arasına yükselmiştir. 12 Eylül'den sonra askeri inşaat ihalelerine giren M.Ali Yılmaz'ın TEKARD Holdingi 30 milyar liraya Tuzla Deniz Harbokulu inşaatını, Taşucu Nükleer Tesisleri'nin altyapı inşaatını üzerine almıştır.

NATO'dan güvenlik belgesi olan Oğuz Gürsel'in Kiska Holdingi, Çorlu askeri hava alanı yapımını üstlenmiştir.

Oğlu ENKA'nın Pazarlama Müdürü

Arkası sayfa 7'de

Üç komünist önderi anarken

"Hapislerde gerekirse ömrüm boyunca yatabilirim. Peki, asılmak da var, öldürülmek de, Suphi ile arkadaşları gibi boğulmak da, komünist olursam, diye sormadın mı kendi kendine Batum'da? Sordum. Korkmuyorum dedim. Birden, düşünmedin mi? Hayır, önce korktuğumu anladım, sonra korkmadığımı."

Komünistin daha yolun başındaki iç hesaplaşmasını Nazım Hikmet böyle anlatır. Bu hesaplaşmanın gerçeği yansıttığına da en başta Nazım'ın kendi yaşamı ve binlerce komünistin savaşımı tanıktır. Türkiye Komünist Partisi'nin tarihi böylesi bir hesaplaşmadan yüzlerinin akıyla çıkmış savaş erleriyle doludur. İşte onlardan üçü. Üç komünist. Üç önder.

Yakup Demir, İ. Bilen ve Deniz!

KOMÜNİSTLERİ YILDIRAMAZSINIZ

Yakup Demir TKP'nin Şefik Hüsnü yoldaştan sonraki önderidir. Yıllarca zindanda yattı. Bu uzun hapisliğin iki yılı da İstanbul'da ünlü Sansaryan hanının hücrelerinde, tabutluklarda güneş yüzü görmeden geçti. 1951 tutuklamasında komünistler böyle yoğun ve barbarca işkencelere uğratıldılar. Ama komünistleri susturmak olanaksızdır. Yakup Demir mahkemede işkencecilerin yüzlerine, onların görmek istediği pişmanlığın izini bile taşımayan bir yüzle baktı. Şöyle dedi:

"Memleketi bugünkü çıkmazdan kurtaracak yolun Komünist Partisi'nin gösterdiği yol olduğuna inanıyorum. (...) Bugün peşinde koştuğumuz amaçlar nelerdir? Ne istiyoruz? Yalnız büyük toprak sahiplerine, yalnız büyük sermayedarlara değil, memleketin bütün sınıf ve tabakalarına özellikle emekçi sınıflara eşit hak tanıyan hakiki bir demokrasinin gerçekleşmesini istiyoruz. Türk işçisi ekonomik ve politik haklarını lafla değil, fiili olarak elde etmeli, sosyal ve politik teşkilatlarını serbestçe kurabilmeli, her türlü baskıdan, tecavüzden uzak olarak yaşatabilmeli, geliştirebilmelidir. Fakir Türk köylüsü lafta değil, fiili olarak toprağa kavuşmalıdır. Türk aydını düşüncelerini açıkça söyleyebilmeli, yazabilmelidir. (...) Memleketimizin bağımsızlığını tehdit eden yabancı nüfuzunu kırmak, emperyalizmin siyasi ve ekonomik tahakkümüne engel olmak amaçlarımızın belkemiğini teşkil eder."

On yılı aşkın hapislikten sonra Yakup Demir yeniden TKP'nin kumanda köprüsüne geçti. 1974'te öldüğünde, TKP yeni bir atılımın ilk adımlarını atıyordu.

BİLEN'İN GENÇ KIZ VE OĞULLARI

TKP'nin yeni önderi, Atılım'ın kurucusu Bilen, TKP'nin savaş bayrağı altında toplanmak isteyen genç kuşaklara elini uzattı. Bu kuşak 1960'lardan sonra burjuvazinin, emperyalizmin beyin yıkama yöntemlerine, provokasyonlara hız verdiği, her türlü sapık akımın cirit attığı karmaşık bir dönemde, yüzünü Uluslararası Komünist Harekete, Sovyetler Birliği Komünist Partisi'ne, onun rotasına çevirmişti. Bilen'in önderliğinde TKP, meydanlardan fabrikalara, köylere, okullara girdi.

Bilen yoldaş, Mustafa Suphi kuşağından hemen sonra geliyor. O Mustafa Suphi'yi görmedi. Ama daha Parti kurulduktan iki yıl sonra Partiye girdi. Bilen yoldaş Partiye girdiği 1922'den ölümüne kadar Partinin tüm savaşlarının içindeydi. Komünistlerin savaşlarının sürekliliğinin canlı kanıtı oldu. O, polise karşı savaşımdaki ustalığını, fraksiyonculuğa, parti düşmanlığına karşı savaşımdaki kararlılığıyla pekiştirmiş bir komünist önderdi, 1973 atılımı sonrasında Partiye kazanılan komünistlere proleter enternasyonalizmini, partiye bağlılığı O öğretti.

Bilen yoldaş öldüğünde TKP'nin genç militanları faşizmin zorbalığı altında bile önderlerini anmayı bildiler. Bir sabah Hürriyet gazetesini ellerine alanlar, şöyle bir ilan okudular: "Vefat. 81 yıllık onurlu yaşamının 61 yılını bu uğraşa adayan üstün insan, öğretmenimiz Marat İsmail'i yitirdik. Acımız derindir. Ondan öğrendiklerimiz bizlere, Bilen'in genç kız ve oğullarına yol gösteriyor. Dostları." Faşist diktatörlük bu ilanla deliye döndü. Üç yıldır yoketmeye çalıştıkları TKP yokolmak bir yana üstün bir moralle sürdürüyordu savaşımını. Tekellerin, diktatörlüğün en sadık sözcülerinden olan Hürriyet gazetesi bu ilan nedeniyle bir süre kapatıldı. Diktatörlüğün kızgınlığı böylesineydi.

ÜSTÜN BİR MORALLE

Evet, üstün bir moralle! Nereden geliyor bu karartılamayan iyimserlik? Nedir komünistleri böylesine güçlü kılan? İşkencelerden, hapislerden sonra yeniden boydan boya savaşa atılan komünist, kimilerine inanılmaz bir masal kahramanı gibi gelir. İşkencede ölen ama Partiyi ele vermeyen, sırrını korumayı bilen masal kahramanı değil. Halktan biri. Komünistin gücü işte buradan gelir. Bir de inandığı davanın haklılığından. Haklı olan üstün gelmeli eninde sonunda. İncecik gülümsemesiyle Deniz işte böyle düşünüyordu.

12 Eylül'den sonraki zor koşullarda o taşıdığı olağanüstü yetenekle, yaşadığı yerlerde, halkın içinde, halktan insanlara kendini sevdirerek gecesiz gündüzsüz çalıştı. İşkencede dayanamayıp konuşanlar onu tarifsiz üzerdi. Şöyle diyordu: "Şimdi nasıl yaşayacaklar, insan içine nasıl çıkacaklar?"

Bayrağı korumak kolay değil. Ağır bir darbeden sonra ilmik ilmik örülmesine, yeniden savaşa atılmasına katkıda bulunduğu Partiyi kuşkusuz ele vermeyecekti Deniz. Boşuna uğraştılar ve kinlerini, hınçlarını Deniz'i öldürerek alacaklarını düşündüler. Bu, "komünisti öldürün" emrini Tim K-5 işkence grubu Deniz'i konuşturamamanın hırsıyla yerine getirdi.

TKP Merkez Komitesi üyesi Deniz yoldaş, TKP'nin 5. Kongresini göremedi. Ama yine de Kongredeydi. Delegeler yakalarında Deniz yoldaşlarının resmini taşıyorlardı. Kongre kapanış konuşmasında Kutlu yoldaş şöyle dedi: "Mustafa Suphi'nin 1920'de yükselttiği TKP'nin 63 yıllık bayrağını devralan ve arasından Deniz yoldaş gibi yiğit bir komünisti yaratan bu kuşak, Türkiye'de işçi sınıfının, halkın devrimini utkuya ulaştırmaya yeteneklidir. Bu tarihsel görevi bizden sonraki kuşaklara bırakmayacağız."

ONLARI ANARKEN

TKP'nin bu üç önderini anarken, bu günün görevleri, bu günün savaşları içinden bakıyoruz onlara. 12 Eylül'den bu yana Partimize karşı saldırı üstüne saldırı tazeleyen diktatörlük artık umudunu yitirmeye başlıyor. TKP'nin yokedilemeyeceğini kendi deneyleriyle anlamaya başlıyorlar. Bu nedenle de saldırıları amansızlaşıyor. Kinle nefretle saldırıyorlar.

Komünist, on yıl zindanda yatıyor, çıkıyor, yine komünist. Yine savaşın içinde. Öfkeleri bundandır. Komünist, 80 yaşında, kök söktürüyor iki üç kuşak egemen burjuvaziye. Kızgınlıkları bundandır. Komünist gencecik yaşında gözünü kırpmadan bakıyor ölüme. Telaşları, şaşkınlıkları, korkuları bundandır.

Yakup Demir, İ.Bilen ve Deniz. Üç komünist önder. Anıları hep yolumuzu ışıtacak. Ve biz başımızı hiç eğmeyeceğiz. Çünkü üç komünist bakıyor gözlerimizin içine. Yüzlerinde ince ve gururlu bir gülümsemeyle...

MUSTAFA HAYRULLAHOGLU